

de, frivilligt arbejde i idrætsliv eller andet foreningsarbejde.

Derfor har vi i den konservative folketingsgruppe da også meget sympati for de tanker, der ligger til grund for det forslag, som vi behandler her. Der er al mulig grund til hele tiden at overveje, om der er muligheder for at liberalisere disse regler, så folk i så vid udstrækning som muligt kan deltage i frivilligt arbejde og gøre en nyttig indsats både for deres egen og ikke mindst for andres skyld.

Men der er selvfølgelig en grænse for, hvor langt man kan gå, og hvor langt man kan strække reglerne. Grænsen går jo nogenlunde der, hvor der er tale om arbejde, der ellers ikke ville være blevet udført.

Allerede i dag er der jo vide grænser for, hvad man kan gøre. Man kan faktisk gøre rigtig meget som ledig eller som efterlønsmodtager, når det gælder deltagelse i frivilligt arbejde. Det har hr. Jens Vibjerg jo allerede tidligere under debatten ganske glimrende redegjort for, så alle disse muligheder skal jeg ikke repetere her, men blot sige, at selv om der er vide muligheder på nuværende tidspunkt, så udelukker det naturligvis ikke, at vi her i Folketinget overvejer løbende, om der er et tidspunkt, hvor vi kan liberalisere reglerne yderligere.

Men her og nu ønsker Det Konservative Folkeparti ikke at gennemføre en liberalisering. Muligvis kan vi medvirke til det på et senere tidspunkt. Det er jo sådan, at en tværministeriel arbejdsgruppe i 2001 afgav en rapport om denne her problemstilling, og det har resulteret i, at man har intensiveret vejledning og information om mulighederne for at deltage i frivilligt arbejde som efterlønsmodtager eller ledig.

Det har bl.a. så resulteret i den pjece, som har været omtalt også tidligere i debatten, og som jo er en glimrende vejledning til de pågældende. Det har ikke mindst på foranledning af det såkaldte tæskeholds vurdering af de manglende muligheder for at deltage i frivilligt arbejde ført til, at der er givet tilsagn om, at man i foråret 2004 evaluerer den informations- og vejledningsindsats, der er blevet gjort, også med henblik på at overveje yderligere tiltag, herunder naturligvis en eventuel yderligere liberalisering af reglerne.

Så her og nu kan vi fra Den konservative folketingsgruppe ikke deltage i at fremme dette forslag, men vi vil selvfølgelig positivt medvirke til at se på det, når vi når frem til foråret. Udgangspunktet er, at vi naturligvis ikke skal have

restriktioner på området, der ikke er nødvendige.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Lars Barfoed for et bidrag, som jeg opfattede som noget mere åbent og positivt end indlægget fra Venstre. Jeg havde bare håbet, at hr. Lars Barfoed ville komme med et par citater fra den konservative socialminister, fru Henriette Kjær, for hun har sagt det så sandt, synes jeg: Vi må erkende, at det ikke kun er over skatten, men også fra vores egen person, at vi skal bidrage til velfærden, og at det ikke er statens opgave at løse problemer som sorg og ensomhed. Det er et meget fattigt samfund, vi har, hvis vi skal betale os fra en snak om, hvordan det går.

Det synes jeg ikke kan siges meget mere præcist, så den cadeau vil jeg gerne give til Det Konservative Folkeparti, og så vil jeg bare spørge, om ikke hr. Lars Barfoed er enig i – og vi er altså enige om, at vi laver en evaluering her i foråret, og der må vi så kigge på den samlede lovgivning på området – at jo flere arbejdsløse, vi får, jo mere relevant bliver det at diskutere det her.

Er det ikke sådan, at en af de vigtigste forudsætninger for at få folk tilbage på arbejdsmarkedet er, at de har bevaret en kontakt til arbejdsmarkedet og ikke er blevet tabt, og at forslaget på den måde ikke kun bidrager til de grupper, der nyder godt af det frivillige arbejde, men også til, at arbejdsløse selv har større chance for at komme tilbage på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for, at hr. Martin Lidegaard så flittigt citerer socialministeren. Jeg synes også, det lyder meget fornuftigt, hvad socialministeren har sagt om den problemstilling.

Kl. 17.55

Med hensyn til at det bliver mere og mere relevant, jo flere arbejdsløse der er, så må vi jo for det første håbe, at ledighedskurven snart knækker, og at vi får færre arbejdsløse. Det tror jeg vil ske i løbet af de kommende måneder. Men lad det nu ligge.

Med al sympati for forslaget – og det har jeg givet udtryk for – så er der jo trods alt også den anden side af problemstillingen. Når hr. Martin Lidegaard nu spørger, om det ikke er vigtigt, at man sørger for at fastholde folk i en tilknytning